

Erenlerden Birine Sormuşlar: “Üstad! Nasıl Hayat yaşayalım?”

Doğum ve ölüm hayatın iki kaçınılmaz gerçeğidir. Yaşayan her insan öleceğine inanır ama ölümün gerçekten kendisine geleceğine pek inanmak istemez. Komşusuna, arkadaşına, yakın dostlarına layık görür ama nedense kendine pek yakın görmez. Bu nedenle de ölümü pek gündemine almaz, onu düşünmek istemez, onu unutarak yaşamayı mutluluk sanır.

Zaten son yıllarda hastanelerdeki yoğun bakım odalarıyla ölümü unutturmak için gerekli tedbirler de alınmıştır. Siz hiç apartmanda veya mahalledeki bir komşunuzun evinde, yatağında öldüğünü duyuyor musunuz? Ahir ömrünü yaşayan hastalarımız telefonla hemen 112, acil, derken yoğun bakım odası. Ondan sonra ne helalleşme, ne başında dua, ne de sevdiklerini ahir ömründe göz ucuyla görmesine bile tahammül edemiyoruz. Neden? Çocukların psikolojisi bozulmasın. Acaba çocukların şahsında kendi psikolojimizi mi düşünüyoruz? Kurban kesilirken yine aynı gerekçe ile kurbanın başından çocukları fellik fellik kaçırıyoruz. Yani çocuklar dünyada ölüm denen bir şeyi görmesin, idrak etmesin. Yani Çocuklarımız dünyaya gelip, gitmemek üzere yaşayacakmış gibi bir düşünce ile yaşasınlar. Çocuklarına leyleğin getirdiğini söyleyen anneler- babalar yine bir leyleğin götüreceğini (Allah'tan geldiğimizi yine Allah' a döneceğimizi) neden söylemekten kaçınırlar? Yaşayan her fani için bunun bir mantığı var mı? Tekrar ediyorum, acaba çocuklar bahane edilerek kendimizi mi aldatmaya çalışıyoruz.

Evet, ne yaparsak yapalım, sonumuzu unutmak mümkün değildir. Zaten her sabah yüzümüzü yıkayıp aynaya baktığımızda buruşan yüzümüzle, ağaran saçlarımızla ayna bize bir şeyler hatırlatıyor. Aynanın hatırlattığını kremlerle, boya ve danalarla kapatsak bile akşamleyin TV. lerin düğmesine bastığımızda kazalar, afetler, cinayetlerle küçük- büyük, genç-yaşlı birçok kişinin ölümü, bize bu hayatın gerçeğini hatırlatıyor.

Öldükten sonra dirilme, hatırlamak istemesek de hepimizin ve herkesin aklını meşgul eden bir konudur. Bu nedenle insanlar doğum ile ölüm arasını daima tedirgin geçirmektedirler. Dolayısıyla Mü'minler son anda imansız gitme korkusunu taşımakta, diğer insanlar da hayata tam manasıyla bir anlam verememenin şaşkınlığı içinde ömür tüketmektedirler ve tüketmeye de devam etmektedirler. Akılları ile bilim ve tıbbın ölüme egemen olacağına inanmak

isterken, fitratları onlara, hiçbir gücün, ecelle boğuşma ve buluşma günlerini değiştiremeyeceğini fısıldamaktadır.

Şu kesin bir gerçektir ki, yaşam ve ölüm birbirinden ayrılmaz bir bütündür. Dünyada doğum olmadan geçirilen bir gün olmadığı gibi, ölümsüz geçen bir gün de yoktur. Hepimiz ve her fert mutlaka klinik olarak ölü sayıldığımız bir ana kavuşacağız. Dolayısıyla yaşamda ölüm oranı yüzde yüzdür. Ölüm ve ona eşlik eden dehşetten herkes haberdardır. Kendimizi ve çocuklarımızı bu gerçekten ne kadar uzaklaştırmaya çalışırsak çalışalım, başarılı olamayız. Sadece kendimizi aldatırız. Bu dehşetten ancak iman ile sükûnete ereriz. Onun içinde Kur'an' da şöyle buyrulmaktadır. **“Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur”** Rahmetli Akif de: **“ İman o cevherdir ki ilahi ne büyüktür./ İmansız olan paslı yürek, sinede yüktür.”** Son nefesimizde Firavun imanı ile pişmanlık duymamak için sağlığımız, kudretimiz, ünümüz, unumuz varken paslı yüreğe hamallık yapmayalım.

Rabbimizin, Evveli rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennemden azad olarak ihsan ettiği içinde bulunduğumuz bu ayın kutsiyetini idrak ederek yaşayalım. Erenlerden birine sorarlar:

- Efendim nasıl bir hayat yaşayalım?
- Son nefesinizde nasıl bir hayat yaşamış olmayı isterseniz öyle yaşayın.

Son nefesimizde Firavun gibi yere kapanıp da “ Ben Musa'nın Rabbine inanıyorum” diye feryat etmemek için erenin hayat reçetesini unutmayalım.

Yazımı yine Allah dostunun bir sözüyle bağlamak istiyorum. Allah dostu diyor ki: **“ Öbür dünyada insanların pişmanlık duyduğu şeylerle dünyada insanlar birbiriyle kavga ediyor ve birbirlerinin kalplerini kırıyor.”** diyor.

Dünyada tüm insanların ve Müslümanların kavgasız, gürültüsüz, kalplerinin huzur ve sükûn bulacağı bir Ramazan ayı idrak etmeleri duasıyla Mübarek Ramazan ayınızı tebrik ederim.www.kadirkeskin.net

Not: Konya- Meram Şifa Hatun sSğlık Meslek Lisesi